Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 654/2014**

af 15. maj 2014

om udøvelsen af Unionens rettigheder for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi

(EUT L 189 af 27.6.2014, s. 50)

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 243 af 18.9.2015, s. 14 (654/2014)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 654/2014

af 15. maj 2014

om udøvelsen af Unionens rettigheder for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionen har indgået en række multilaterale, regionale og bilaterale internationale handelsaftaler, som skaber rettigheder og forpligtelser til gensidig fordel for parterne.

(2) Det er væsentligt, at Unionen råder over passende instrumenter til sikring af effektiv udøvelse af Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsaftaler for at beskytte sine økonomiske interesser. Dette gælder navnlig situationer, hvor tredjelande indfører handelsbegrænsende foranstaltninger, som mindsker de fordele, der tilkommer Unionens erhvervsdrivende i henhold til internationale handelsaftaler. Unionen bør være i stand til at reagere hurtigt og fleksibelt inden for de procedurer og frister, der er fastsat i internationale handelsaftaler, som Unionen har indgået. Der er derfor behov for regler, der fastlægger rammerne for Unionens udøvelse af sine rettigheder i visse særlige situationer.

(3) Tvistbilæggelsesordningerne fastsat i overenskomst om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO) og i andre internationale handelsaftaler, herunder regionale eller bilaterale aftaler, tager sigte på at finde en positiv løsning på eventuelle tvister mellem Unionen og den eller de andre parter i disse aftaler. Unionen bør ikke desto mindre kunne suspendere indrømmelser eller andre forpligtelser i overensstemmelse med disse tvistbilæggelsesordninger, når andre muligheder for at finde en positiv løsning på

([1]) Europa-Parlamentets holdning af 2.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.5.2014.

▼B

en tvist ikke har båret frugt. Unionens tiltag i sådanne tilfælde bør have til formål at anspore det pågældende tredjeland til at overholde de relevante internationale handelsregler for at genoprette en situation med gensidige fordele.

(4) I henhold til WTO-aftalen om beskyttelsesforanstaltninger skal et WTO-medlem, som foreslår at anvende en beskyttelsesforanstaltning eller søger at forlænge en beskyttelsesforanstaltning, bestræbe sig på at fastholde et i alt væsentligt tilsvarende niveau for indrømmelser og andre forpligtelser mellem sig og de eksporterende medlemmer, der vil blive berørt af en sådan foranstaltning. Tilsvarende regler er fastsat i andre internationale handelsaftaler indgået af Unionen, herunder regionale eller bilaterale aftaler. Unionen bør træffe udligningsforanstaltninger ved at suspendere indrømmelser eller andre forpligtelser, hvis det pågældende tredjeland ikke indfører en tilstrækkelig og forholdsmæssigt afpasset tilpasning. Unionens tiltag i sådanne tilfælde bør have til formål at anspore tredjelande til at indføre handelsfremmende foranstaltninger med henblik på at genoprette en situation med gensidige fordele.

(5) Artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (GATT 1994) og den tilhørende tvistbilæggelsesforståelse fastsætter bestemmelser for ændring eller tilbagetrækning af indrømmelser, der er fastsat i WTO-medlemmers toldtarif. WTO-medlemmer, der er berørt af en sådan ændring, er på visse betingelser berettiget til at tilbagetrække indrømmelser, der i alt væsentligt er tilsvarende. Unionen bør vedtage udligningsforanstaltninger i sådanne tilfælde, medmindre der opnås enighed om kompensationstilpasninger. Unionens tiltag bør tage sigte på at anspore tredjelande til at gennemføre handelsfremmende foranstaltninger.

(6) Unionen bør have mulighed for at håndhæve sine rettigheder på området for offentlige udbud i tilfælde af, at en handelspartner ikke lever op til sine forpligtelser i henhold til WTO-aftalen om offentlige udbud (GPA) eller andre internationale handelsaftaler. Det fremgår af GPA-aftalen, at enhver tvist vedrørende aftalen ikke må føre til suspension af indrømmelser eller andre forpligtelser i henhold til nogen af de omfattede WTO-aftaler. Unionens tiltag bør tage sigte på at sikre opretholdelsen af et i alt væsentligt tilsvarende niveau af indrømmelser som fastsat i de relevante internationale handelsaftaler.

(7) Medlemsstaterne bør sikre, at handelspolitiske foranstaltninger inden for offentlige udbud anvendes på deres respektive områder på den måde, der er bedst egnet til deres administrative strukturer og praksis, under iagttagelse af EU-retten.

(8) Handelspolitiske foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordning, bør vælges og udformes på grundlag af objektive kriterier, herunder foranstaltningernes effektivitet med hensyn til at anspore tredjelande til at overholde internationale handelsregler, deres potentiale til at hjælpe erhvervsdrivende i Unionen, som rammes af tredjelandes foranstaltninger, og målet om at minimere de negative økonomiske virkninger for Unionen, herunder med hensyn til vigtige råmaterialer.

▼B

(9) Denne forordning bør fokusere på foranstaltninger, som Unionen har erfaring med at udforme og anvende. Muligheden for at udvide dens anvendelsesområde til at omfatte vedtagelse af foranstaltninger inden for sektoren for intellektuelle ejendomsrettigheder og yderligere foranstaltninger vedrørende tjenesteydelser bør vurderes som led i undersøgelsen af, hvordan denne forordning fungerer, med behørig hensyntagen til hvert områdes særlige forhold.

(10) Ved håndhævelsen af Unionens rettigheder bør en vares oprindelse fastlægges i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ([1]). Med hensyn til håndhævelse af Unionens rettigheder efter tvistbilæggelse på området for offentlige udbud bør en tjenesteydelses oprindelse fastlægges på grundlag af den fysiske eller juridiske person, der leverer den. Ordregivende myndigheder eller enheder bør anvende normale sikkerhedsforanstaltninger og udvise rettidig omhu, når de vurderer tilbudsgiveres oplysninger og garantier vedrørende varers og tjenesteydelsers oprindelse.

(11) Kommissionen bør undersøge denne forordnings anvendelsesområde, funktionsmåde og effektivitet, herunder mulige foranstaltninger i sektoren for intellektuelle ejendomsrettigheder og yderligere foranstaltninger vedrørende tjenesteydelser, senest tre år efter den første gennemførelse eller senest fem år efter dens ikrafttræden, idet det tidligste af disse tidspunkter finder anvendelse. Kommissionen bør fremsende sin vurdering til Europa-Parlamentet og Rådet. Undersøgelsen kan efterfølges af eventuelle relevante lovgivningsforslag.

(12) Det er vigtigt, at der sikres en effektiv kommunikation og udveksling af synspunkter mellem Kommissionen på den ene side og Europa-Parlamentet og Rådet på den anden side, navnlig for så vidt angår tvister i forbindelse med internationale handelsaftaler, som kan føre til vedtagelse af foranstaltninger i henhold til denne forordning.

(13) Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 ([2]) bør ændres for at henvise til nærværende forordning for så vidt angår gennemførelsen af handelspolitiske foranstaltninger.

(14) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([3]).

([1]) Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regie (EFT L 349 af 31.12.1994, s. 71).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

▼B

(15) I lyset af den høje kompleksitet, der er forbundet med undersøgelsen af de talrige virkninger, som handelspolitiske foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordning, kan have, og for at give tilstrækkeligt med muligheder for at opnå den bredest mulige støtte, bør Kommissionen ikke vedtage gennemførelsesretsakter, hvis det i denne forordning omhandlede udvalg undtagelsesvis ikke afgiver nogen udtalelse om det udkast til gennemførelsesretsakt, som Kommissionen har fremlagt.

(16) For at beskytte Unionens interesser bør Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der straks finder anvendelse, i behørigt begrundede tilfælde vedrørende behovet for at tilpasse handelspolitiske foranstaltninger til adfærden hos den pågældende tredjepart, hvis det er påkrævet af særligt hastende årsager.

(17) Denne forordning berører ikke en eventuel vedtagelse af handelspolitiske foranstaltninger på grundlag af andre relevante EU-retsakter eller bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde under overholdelse af gældende bestemmelser i internationale handelsaftaler om suspension eller tilbagetrækning af indrømmelser eller andre forpligtelser —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter bestemmelser og procedurer for at sikre en effektiv og rettidig udøvelse af Unionens ret til at suspendere eller tilbagetrække indrømmelser eller andre forpligtelser i henhold til internationale handelsaftaler med den intention:

a) at reagere på tredjelandes overtrædelser af internationale handelsregler, der påvirker Unionens interesser, med henblik på at finde en tilfredsstillende løsning, som genindfører fordele for de erhvervsdrivende i Unionen

b) at udligne indrømmelser eller andre forpligtelser i samhandelen med tredjelande, hvor den behandling, der indrømmes varer fra Unionen, ændres på en måde, som påvirker Unionens interesser.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

▼B

a) »land«: enhver stat eller ethvert særskilt toldområde

b) »indrømmelser eller andre forpligtelser«: toldindrømmelser eller andre fordele, som Unionen har forpligtet sig til at anvende i sin samhandel med tredjelande i medfør af internationale aftaler, som den er part i

c) »niveau for annullation eller forringelse«: den udstrækning, hvori de fordele, der tilkommer Unionen i medfør af en international handelsaftale, er berørt. Medmindre andet er fastlagt i den relevante aftale, omfatter det alle negative økonomiske virkninger af et tredjelands foranstaltninger

d) »obligatorisk prisstraf«: en forpligtelse for ordregivende myndigheder eller enheder, der er ansvarlige for offentlige udbudsprocedurer, til med visse undtagelser at forhøje prisen på tjenesteydelser og/eller varer med oprindelse i visse tredjelande, som er blevet tilbudt i udbudsprocedurerne.

Artikel 3

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse:

a) efter at der er truffet afgørelse i handelstvister i henhold til WTO's forståelse vedrørende regler og procedurer for bilæggelse af tvister (WTO's tvistbilæggelsesforståelse), hvor Unionen har fået tilladelse til at suspendere indrømmelser eller andre forpligtelser i henhold til de multilaterale og plurilaterale aftaler, der er omfattet af WTO's tvistbilæggelsesforståelse

b) efter at der er truffet afgørelse i handelstvister i henhold til andre internationale handelsaftaler, herunder regionale eller bilaterale aftaler, hvor Unionen har ret til at suspendere indrømmelser eller andre forpligtelser i henhold til sådanne aftaler

c) med henblik på udligning af indrømmelser eller andre forpligtelser, som et tredjelands anvendelse af en beskyttelsesforanstaltning kan give ret til i henhold til enten artikel 8 i WTO-aftalen om beskyttelsesforanstaltninger eller bestemmelserne om beskyttelsesforanstaltninger i andre internationale handelsaftaler, herunder regionale eller bilaterale aftaler

d) i tilfælde af et WTO-medlems ændring af indrømmelser i henhold til artikel XXVIII i GATT 1994, hvis der ikke er blevet aftalt nogen kompensationstilpasning.

▼B

Artikel 4

Udøvelse af Unionens rettigheder

1. Hvor tiltag er nødvendige for at beskytte Unionens interesser i de i artikel 3 omhandlede tilfælde, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter passende handelspolitiske foranstaltninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 8, stk. 2.

2. Gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til stk. 1, skal opfylde følgende betingelser:

a) hvis indrømmelser eller andre forpligtelser suspenderes, efter at der er truffet afgørelse i handelstvister i henhold til WTO's tvistbilæggelsesforståelse, må deres niveau ikke overstige det af WTO's tvistbilæggelsesinstans tilladte

b) hvis indrømmelser eller andre forpligtelser suspenderes, efter at der er gennemført en international tvistbilæggelsesprocedure i henhold til andre internationale handelsaftaler, herunder regionale eller bilaterale aftaler, må deres niveau ikke overstige niveauet for den annullation eller forringelse, der er et resultat af den pågældende tredjelandsforanstaltning, som fastsat af Kommissionen eller eventuelt gennem voldgift

c) i tilfælde af udligning af indrømmelser eller andre forpligtelser i henhold til bestemmelser om beskyttelsesforanstaltninger i internationale handelsaftaler, skal Unionens tiltag i alt væsentligt svare til niveauet for de indrømmelser eller andre forpligtelser, som berøres af beskyttelsesforanstaltningen, i overensstemmelse med betingelserne i WTO-aftalen om beskyttelsesforanstaltninger eller bestemmelserne om beskyttelsesforanstaltninger i andre internationale handelsaftaler, herunder regionale eller bilaterale aftaler, hvorunder beskyttelsesforanstaltningen anvendes

d) hvis indrømmelser i samhandelen med et tredjeland tilbagetrækkes i forbindelse med artikel XXVIII i GATT 1994 og den tilhørende tvistbilæggelsesforståelse [1], skal de i alt væsentligt svare til de indrømmelser, der ændres eller tilbagetrækkes af det pågældende tredjeland, jf. betingelserne i artikel XXVIII i GATT 1994 og den tilhørende tvistbilæggelsesforståelse.

3. Handelspolitiske foranstaltninger omhandlet i stk. 1 fastlægges på grundlag af følgende kriterier, de tilgængelige oplysninger og Unionens overordnede interesser:

a) foranstaltningernes effektivitet med hensyn til at anspore tredjelande til at overholde internationale handelsregler

[1] Tvistbilæggelsesforståelsen »Fortolkning og anvendelse af artikel XXVIII«.

▼B

b) foranstaltningernes potentiale til at hjælpe erhvervsdrivende i Unionen, som rammes af tredjelandes foranstaltninger

c) adgang til alternative forsyningskilder for de pågældende varer eller tjenesteydelser for at undgå eller minimere eventuelle negative virkninger for aftagerindustrierne, de ordregivende myndigheder eller enheder eller de endelige forbrugere i Unionen

d) undgåelse af uforholdsmæssig stor administrativ kompleksitet og uforholdsmæssig store omkostninger i forbindelse med anvendelsen af foranstaltningerne

e) eventuelle specifikke kriterier, der måtte være fastsat i internationale handelsaftaler, vedrørende de tilfælde, der er omhandlet i artikel 3.

Artikel 5

Handelspolitiske foranstaltninger

1. Med forbehold af internationale aftaler, som Unionen er part i, består de handelspolitiske foranstaltninger, som kan gennemføres ved hjælp af en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 4, stk. 1, i:

a) suspension af toldindrømmelser og indførelse af ny eller forhøjet told, herunder genindførelse af told på mestbegunstigelsesniveauet eller indførelse af told, der ligger over mestbegunstigelsesniveauet, eller indførelse af yderligere afgifter på import eller eksport af varer

b) indførelse eller forhøjelse af kvantitative restriktioner ved import eller eksport af varer, hvad enten de gennemføres ved hjælp af kvotaordninger, indførsels- eller udførselsbevillinger eller andre forholdsregler.

c) suspension af indrømmelser for varer, tjenesteydelser eller leverandører på området for offentlige udbud gennem:

i) udelukkelse fra offentlige udbud af leverandører af varer eller tjenesteydelser, der er etableret i og driver virksomhed fra det pågældende tredjeland, og/eller af bud, hvis samlede værdi for over 50 procents vedkommende hidrører fra varer eller tjenesteydelser med oprindelse i det pågældende tredjeland, og/eller

ii) indførelse af en obligatorisk prisstraf på bud fra leverandører af varer eller tjenesteydelser, der er etableret i og driver virksomhed fra det pågældende tredjeland, og/eller på den del af buddet, der består af varer eller tjenesteydelser med oprindelse i det pågældende tredjeland.

▼B

2. Foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 1, litra c), skal:

a) indeholde tærskler i overensstemmelse med de pågældende varers eller tjenesteydelsers karakteristika, fra og med hvilke udelukkelsen og/eller den obligatoriske prisstraf finder anvendelse, under hensyntagen til bestemmelserne i den pågældende handelsaftale og niveauet for annullation eller forringelse

b) fastsætte de sektorer eller kategorier af varer eller tjenesteydelser, som de finder anvendelse på, og eventuelle gældende undtagelser

c) fastsætte de ordregivende myndigheder eller enheder eller de kategorier af ordregivende myndigheder eller enheder, anført for hver medlemsstat, hvis udbud er omfattet. Som grundlag for denne fastsættelse indsender hver enkelt medlemsstat en liste over relevante ordregivende myndigheder eller enheder eller kategorier af ordregivende myndigheder eller enheder. Foranstaltningerne skal sikre, at der opnås et passende niveau for suspension af indrømmelser eller andre forpligtelser og en retfærdig fordeling blandt medlemsstaterne.

Artikel 6

Oprindelsesregler

1. En vares oprindelse fastsættes i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2913/92.

2. En tjenesteydelses oprindelse fastlægges på grundlag af den fysiske eller juridiske person, der har leveret den. En tjenesteyders oprindelse anses:

a) i tilfælde af en fysisk person, for at være det land, hvor den pågældende er statsborger, eller hvor denne har permanent opholdsret

b) i tilfælde af en juridisk person, for et af følgende:

i) hvis tjenesteydelsen ikke leveres gennem en handelsmæssig tilstedeværelse i Unionen, det land, hvor den juridiske person er stiftet eller på anden måde etableret i henhold til lovgivningen i dette land, og inden for hvis område den juridiske person har væsentlige forretningsaktiviteter

ii) hvis tjenesteydelsen leveres gennem en handelsmæssig tilstedeværelse i Unionen, den medlemsstat, hvor den juridiske person er etableret, og inden for hvis område den har væsentlige forretningsaktiviteter, således at den har en direkte og reel forbindelse med den pågældende medlemsstats økonomi.

▼B

Med henblik på anvendelsen af første afsnit, litra b), nr. ii), er det, hvis den juridiske person, der yder tjenesteydelser, ikke har væsentlige forretningsaktiviteter, således at den har en direkte og reel forbindelse med økonomien i den medlemsstat i hvilken den er etableret, hjemlandet for de fysiske eller juridiske personer, der ejer eller kontrollerer den pågældende juridiske person, der udgør den juridiske persons hjemland.

Den juridiske person, der leverer tjenesteydelsen, anses for at være »ejet« af personer i et givet land, hvis over 50 % af kapitalinteresserne i denne har personer i det pågældende land som egentlige ejere, og »kontrolleret« af personer i et givet land, hvis sådanne personer har magt til at udpege et flertal af dens bestyrelsesmedlemmer eller på anden måde lovligt kan styre dens aktiviteter.

Artikel 7

Suspension, ændring og ophævelse af foranstaltninger

1. Hvis det pågældende tredjeland efter vedtagelsen af en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 4, stk. 1, yder en tilstrækkelig og forholdsmæssig kompensation til Unionen i de i artikel 3, stk. 1, litra a) og b), omhandlede tilfælde, kan Kommissionen suspendere anvendelsen af gennemførelsesretsakten i kompensationsperiodens varighed. Suspensionen vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 8, stk. 2.

2. Kommissionen ophæver en gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, under følgende omstændigheder:

a) når det tredjeland, hvis foranstaltninger blev konstateret som værende i strid med internationale handelsregler i en tvistbilæggelsesprocedure, bringer den manglende efterlevelse til ophør, eller når der på anden måde er nået til en gensidigt tilfredsstillende løsning

b) i tilfælde af udligning af indrømmelser eller andre forpligtelser efter et tredjelands vedtagelse af en beskyttelsesforanstaltning, når beskyttelsesforanstaltningen tilbagetrækkes eller udløber, eller når det pågældende tredjeland yder en tilstrækkelig og forholdsmæssig kompensation til Unionen efter vedtagelsen af en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 4, stk. 1

c) i tilfælde af et WTO-medlems ændring af indrømmelser i henhold til artikel XXVIII i GATT 1994, når det pågældende tredjeland yder en tilstrækkelig og forholdsmæssig kompensation til Unionen efter vedtagelsen af en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 4, stk. 1.

Ophævelsen omhandlet i første afsnit vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 8, stk. 2.

▼B

3. Hvis det er nødvendigt at foretage tilpasninger af de handelspolitiske foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til denne forordning, med forbehold af artikel 4, stk. 2 og 3, kan Kommissionen indføre relevante ændringer efter undersøgelsesproceduren i artikel 8, stk. 2.

4. I behørigt begrundede tilfælde, hvor det er nødvendigt af særligt hastende grunde vedrørende ophævelse eller ændring af tredjelandets relevante foranstaltning, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks finder anvendelse, om suspension, ændring eller ophævelse af gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, i overensstemmelse med denne artikel og efter proceduren i artikel 8, stk. 3.

Artikel 8

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved forordning (EF) nr. 3286/94. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i artikel 3 i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.

Artikel 9

Informationsindsamling

1. Kommissionen indhenter oplysninger og synspunkter om Unionens økonomiske interesser i bestemte varer eller tjenesteydelser eller i bestemte sektorer i forbindelse med anvendelsen af denne forordning gennem en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* eller gennem andre egnede offentlige kommunikationsmidler med angivelse af fristen for indgivelse af oplysninger. Kommissionen tager de modtagne oplysninger i betragtning.

2. De oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

3. Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne, herunder disses respektive personale, må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som ifølge deres natur er fortrolige, medmindre den part, der har givet oplysningerne, udtrykkeligt har givet tilladelse dertil.

▼B

4. Den, der har givet oplysningerne, kan anmode om, at oplysningerne behandles fortroligt. I så fald skal de være ledsaget af en ikke-fortrolig sammenfatning, der anfører oplysningerne i generaliseret form, eller en erklæring om årsagerne til, at oplysningerne ikke kan sammenfattes.

5. Viser det sig, at en anmodning om fortrolig behandling ikke er begrundet, og at den, der giver oplysningerne, ikke er villig til at offentliggøre dem eller tillade, at de offentliggøres i generaliseret eller sammenfattet form, kan disse oplysninger lades ude af betragtning.

6. Stk. 2-5 udelukker ikke, at EU-institutionerne og medlemsstaternes myndigheder videregiver generelle oplysninger. Ved en sådan videregivelse tages der hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Artikel 10

Undersøgelse

1. Senest tre år efter at der første gang er vedtaget en gennemførelsesretsakt, dog senest den 18. juli 2019, idet det tidligste af disse tidspunkter finder anvendelse, undersøger Kommissionen denne forordnings anvendelsesområde, navnlig med hensyn til de handelspolitiske foranstaltninger, der kan vedtages, samt dens gennemførelse og aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

2. Uanset stk. 1 foretager Kommissionen en undersøgelse med det formål i henhold til denne forordning at overveje yderligere handelspolitiske foranstaltninger, der suspenderer indrømmelser eller andre forpligtelser inden for handel med tjenesteydelser. Kommissionen undersøger bl.a. følgende aspekter:

a) den internationale udvikling med hensyn til suspension af andre forpligtelser i henhold til den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS)

b) udviklingen i Unionen med hensyn til vedtagelsen af fælles regler vedrørende tjenesteydelsessektorerne

c) effektiviteten af eventuelle yderligere handelspolitiske foranstaltninger som et middel til at håndhæve Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsaftaler

d) tilgængelige mekanismer, der kan sikre en ensartet og effektiv praktisk gennemførelse af eventuelle yderligere handelspolitiske foranstaltninger vedrørende tjenesteydelser, og

▼B

e) konsekvenser for leverandører af tjenesteydelser, der befinder sig i Unionen på tidspunktet for vedtagelsen af gennemførelsesretsakter i henhold til denne forordning.

Kommissionen fremsender sin første vurdering til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 18. juli 2017.

Artikel 11

Ændringer af andre retsakter

▼C1

Artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 3286/94 affattes således:

»2. Såfremt Unionen efter at have truffet afgørelse i henhold til artikel 12, stk. 2, skal beslutte, hvilke handelspolitiske foranstaltninger der skal træffes i henhold til artikel 11, stk. 2, litra c), eller artikel 12, træffes der straks foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller eventuelt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014 (*) eller andre gældende procedurer.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014 af 15. maj 2014 om udøvelsen af Unionens rettigheder for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 50).«

▼B

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

Erklæring fra Kommissionen

Kommissionen ser med tilfredshed på vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udøvelsen af Unionens rettigheder for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler og om ændring af forordning (EF) nr. 3286/94.

I henhold til forordningen har Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter i visse særlige situationer på grundlag af objektive kriterier og underlagt medlemsstaternes kontrol. Under udøvelsen af den beføjelse vil Kommissionen handle i overensstemmelse med denne erklæring.

Når Kommissionen udarbejder udkast til gennemførelsesretsakter, vil den foretage omfattende høringer med henblik på at sikre, at alle relevante interesser tages behørigt i betragtning. Gennem disse høringer forventer Kommissionen at få input fra private aktører, der er berørt af tredjelandes foranstaltninger eller af eventuelle handelspolitiske foranstaltninger, som Unionen agter at vedtage. Kommissionen forventer ligeledes at få input fra offentlige myndigheder, som kan blive inddraget i gennemførelsen af eventuelle handelspolitiske foranstaltninger, som Unionen agter at vedtage. I forbindelse med foranstaltninger på området for offentlige indkøb vil input fra medlemsstaternes offentlige myndigheder i særdeleshed blive taget behørigt i betragtning ved udarbejdelsen af udkast til gennemførelsesretsakter.

Kommissionen anerkender betydningen af, at medlemsstaterne, når Kommissionen overvejer at vedtage gennemførelsesretsakter i henhold til denne forordning, rettidigt modtager oplysninger, så de kan bidrage til, at der træffes velinformerede afgørelser, og den vil tage skridt til at opfylde denne målsætning.

Kommissionen bekræfter, at den straks vil tilsende Parlamentet og Rådet de udkast til gennemførelsesretsakter, som den forelægger for udvalget bestående af repræsentanter for medlemsstaterne. Den vil ligeledes umiddelbart efter afgivelsen af udtalelser i udvalget tilsende Parlamentet og Rådet de endelige udkast til gennemførelsesretsakter.

Kommissionen vil løbende holde Parlamentet og Rådet orienteret om international udvikling, der kan føre til situationer, som kræver vedtagelse af foranstaltninger i henhold til forordningen. Det sker gennem Rådets og Parlamentets kompetente udvalg.

Kommissionen glæder sig over, at Parlamentets vil fremme en struktureret dialog om spørgsmål vedrørende tvistbilæggelse og håndhævelse, og den vil deltage aktivt i særlige møder med Parlamentets kompetente udvalg for at drøfte handelstvister og håndhævelsesforanstaltninger, bl.a. med hensyn til virkningen for Unionens erhvervsliv.

Endelig bekræfter Kommissionen, at den lægger stor vægt på at sikre, at forordningen bliver et effektivt og virksomt redskab til håndhævelse af Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsaftaler, herunder på området for handel med tjenesteydelser. Derfor vil Kommissionen i overensstemmelse med forordningens bestemmelser revidere anvendelsesområdet for artikel 5 med henblik på at inddrage yderligere handelspolitiske foranstaltninger vedrørende handel med tjenesteydelser, så snart der er mulighed for at sikre den type foranstaltningers gennemførlighed og effektivitet.